

Рішення спеціалізованої вченої ради про присудження ступеня доктора філософії

Спеціалізована вчена рада ДФ 70.895.094 Хмельницького університету управління та права імені Леоніда Юзькова, м. Хмельницький, прийняла рішення про присудження **ЗАХАРКЕВИЧУ Володимирі Васильовичу** ступеня доктора філософії з галузі знань 08 Право за спеціальністю 081 Право на підставі прилюдного захисту дисертації – «Правовий статус органів публічної адміністрації у сфері забезпечення енергетичної ефективності».

«03» серпня 2026 року.

ЗАХАРКЕВИЧ Володимир Васильович, 1979 року народження, громадянин України. Освіта вища: у 2022 році закінчив Міжрегіональну академію управління персоналом. Спеціальність – «Право».

З 2022 року займає посаду головного енергетика на підприємстві ТОВ «Оперком», ТОВ «Деклар» мережі закладів громадського харчування «Пузата Хата».

Аспірант Хмельницького університету управління та права імені Леоніда Юзькова. Дисертацію виконано у Хмельницькому університеті управління та права імені Леоніда Юзькова, м. Хмельницький.

Наукова керівниця – **ГАЛУС Олена Олександрівна**, кандидатка юридичних наук, доцентка, завідувачка кафедри конституційного, адміністративного та фінансового права Хмельницького університету управління та права імені Леоніда Юзькова.

Здобувач має 5 наукових праць, серед яких 3 наукові статі – у виданнях, включених МОН України до переліку наукових фахових видань з юридичних наук та 2 тез доповідей, опублікованих у збірниках матеріалів науково-практичних конференцій:

1. Захаркевич В. В. Роль органів виконавчої влади і місцевого самоврядування у сфері забезпечення енергоефективності. Щомісячний інформаційно-аналітичний журнал «Економіка. Фінанси. Право.» 2023. № 8. С.23-25. DOI: <https://doi.org/10.37634/efp.2023.8.5>

2. Захаркевич В. В. Компетенція органів місцевого самоврядування у сфері енергоефективності. Щомісячний інформаційно-аналітичний журнал «Економіка. Фінанси. Право.» 2026. № 5. С.30-233. DOI: <https://doi.org/10.37634/efp.2026.5.6p>

3. Захаркевич В.В. Повноваження органів виконавчої влади у сфері енергоефективності. Український політико-правовий дискурс. 2026. № 23 (2026). DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.20374928>

4. Захаркевич В. В. Компетенція органів публічної адміністрації у сфері забезпечення енергетичної ефективності: адміністративно-правовий аспект: збірник тез Всеукраїнського науково-практичного круглого столу, присвяченого 30-річчю Конституції України «Конституційно-правові засади організації та здійснення публічної влади в умовах воєнного стану» (м. Хмельницький, 03 червня 2026 року). Хмельницький : Хмельницький

університет управління та права імені Леоніда Юзькова, 2026. С. 35-36

5. Захаркевич В. В. Огляд вимог до енергоефективності у нормативних документах України та ЄС: збірник тез Міжнародної науково-практичної конференції «Двадцять другі осінні юридичні читання» (м. Хмельницький, 13 жовтня 2023 року). Хмельницький : Хмельницький університет управління та права імені Леоніда Юзькова, 2023. С.11-12

У дискусії взяли участь голова і члени спеціалізованої вченої ради:

Рецензентка – СТОРОЖУК Ірина Петрівна, кандидатка юридичних наук, професорка, професорка кафедри конституційного, адміністративного та фінансового права Хмельницького університету управління та права імені Леоніда Юзькова. Виступ позитивний із зауваженнями:

«1. У підрозділі 2.3 автор характеризує компетенцію органів місцевого самоврядування як переважно диспозитивну, спираючись на конституційний принцип самостійності. Разом з тим у підрозділі 3.2 доходить висновку, що відсутність муніципального енергетичного плану після встановлення строків є невиконанням законодавчо передбаченого обов'язку. Хотілося б з'ясувати позицію здобувача: яким чином трансформація муніципального енергетичного плану від права до обов'язку позначається на загальній характеристиці компетенції органів місцевого самоврядування як диспозитивної, і чи не свідчить вона про поступовий перехід до більш жорсткого нормативного підходу, що потенційно суперечить конституційній логіці самоврядування?

3. Дисертант розглядаючи у підрозділі 3.3. впровадження технологій «розумного міста» як інструменту підвищення енергоефективності, зосереджується переважно на організаційних аспектах участі органів публічної адміністрації у відповідних проектах. Водночас питання відповідальності органів публічної адміністрації за неналежне виконання покладених на них функцій у сфері впровадження енергоефективних технологій залишилось поза межами дослідження. Включення цього аспекту до наукового аналізу дозволило б значно повніше розкрити зміст правового статусу відповідних органів».

Рецензентка – ЛИТВИНЕНКО Ірина Леонідівна, кандидатка юридичних наук, доцентка, доцентка кафедри конституційного, адміністративного та фінансового права Хмельницького університету управління та права імені Леоніда Юзькова. Виступ позитивний із зауваженнями:

«1. У дисертації детально проаналізовано компетенцію органів публічної адміністрації усіх рівнів, однак поза увагою залишився правовий статус об'єднань співвласників багатоквартирних будинків (ОСББ) як суб'єктів реалізації заходів з підвищення енергоефективності на рівні окремої будівлі.

Зважаючи на те, що значна частина заходів з термомодернізації здійснюється саме через ОСББ, включення аналізу їхнього правового статусу

у контексті взаємодії з органами місцевого самоврядування та Фондом енергоефективності збагатило б дослідження у частині суб'єктного складу відповідних правовідносин.

2. У підрозділі 3.2, де аналізуються напрями формування енергополітики на місцях, здобувач цілком слушно обґрунтовує необхідність розширення фінансових повноважень органів місцевого самоврядування у сфері енергоефективності. Проте конкретні механізми фінансового забезпечення реалізації таких заходів залишилися висвітленими недостатньо деталізовано.

Зокрема, поза належною увагою автора залишилися чіткі джерела фінансування місцевих програм енергоефективності, практичний порядок залучення коштів міжнародної технічної допомоги, а також інструменти публічно-приватного партнерства. Більш ґрунтовне дослідження цих прикладних аспектів дозволило б суттєво підвищити практичне значення сформульованих у роботі рекомендацій».

Офіційний опонент – ПУНДА Олександр Олегович, доктор юридичних наук, професор, професор кафедри права Хмельницького національного університету. Виступ позитивний із зауваженнями:

«1. Дисертант у підрозділі 2.3 характеризує участь органів місцевого самоврядування у Угоді мерів як добровільне прийняття зобов'язань, щонабувають квазіімперативного характеру, і обґрунтовує цю конструкцію посиленням на можливість виключення з ініціативи за невиконання зобов'язань. Разом з тим у роботі не проаналізовано питання про те, який саме правовий режим виникає у відносинах між органом місцевого самоврядування та Асоціацією «Енергоефективні міста України» як національним координатором Угоди мерів після підписання відповідного документа. Хотілося б почути позицію дисертанта: чи є правовідносини між ОМС і Асоціацією цивільно-правовими (договірними) чи адміністративно-правовими за своєю природою, і яке це має значення для механізму забезпечення виконання прийнятих зобов'язань?

2. У підрозділі 3.1 дисертант обґрунтовує необхідність запровадження міжмуніципальних сервісних центрів енергоменеджменту при асоціаціях органів місцевого самоврядування як механізму подолання кадрової асиметрії між великими і малими громадами. Ця пропозиція є практично значущою. Водночас у роботі не розглянуто питання про правовий статус таких центрів: чи мають вони бути окремими юридичними особами, і якщо так – якої організаційно-правової форми; чи достатньо функціонального підрозділу при відповідній асоціації; яким має бути механізм фінансування їх діяльності. Розгорнута відповідь на це питання під час захисту дозволить оцінити реалістичність запропонованого механізму.

3. Дисертант у підрозділі 2.2 встановлює, що постановою КМУ № 671 від 4 червня 2024 року змінено порядок координації Держенергоефективності: відтепер його діяльність спрямовується і координується Кабінетом Міністрів безпосередньо, без прив'язки до

конкретного профільного міністра. Разом з тим, як зазначається у роботі, на практиці Агентство фактично взаємодіє через Міністерство розвитку громад та інфраструктури України. Хотілося б почути думку дисертанта про те, чи не є ця ситуація прикладом розходження між формальним правовим статусом і фактичною підпорядкованістю, та яких змін до підзаконної нормативної бази потребує усунення цього розходження».

Офіційна опонентка – ПОПОВИЧ Терезія Петрівна, докторка юридичних наук, доцентка, професорка кафедри теорії та історії держави і права Ужгородського національного університету. Виступ позитивний із зауваженнями:

« 1. Дисертант у підрозділі 2.1 застосовує тричленну систему ознак належної державної політики і доходить висновку, що ознака «повноцінності» є системно вразливою через суттєве недофінансування. Разом із тим поняття «повноцінності» у роботі охоплює лише матеріально-ресурсний вимір. Хотілося б почути думку автора про те, чи не є окремим виміром «повноцінності» наявність дієвого механізму виконання та моніторингу виконання державної політики, адже у підрозділі 3.2 дисертант виявляє ще одну вразливість - відсутність обов'язку операторів систем розподілу надавати дані для муніципального енергетичного плану, що є операційним, а не фінансовим дефіцитом. Чи варто розширити поняття «повноцінності» на цей вимір?

2. У підрозділі 3.3 дисертант характеризує Таксономію сталого фінансування Євросоюзу (Регламент (ЄС) 2020/852) як де-факто обов'язковий стандарт для всіх проектів, що залучають зелені облігації чи кошти Ukraine Facility. При цьому у роботі не здійснено аналізу того, яким чином органи місцевого самоврядування можуть практично підтвердити відповідність своїх проектів критерію «Не завдавай суттєвої шкоди» (DNSH), зокрема в умовах відсутності завершеної системи енергетичної паспортизації будівель в Україні (лише 7,75 відсотка будівель бюджетної сфери сертифіковано). Хотілося б почути позицію дисертанта: чи є відсутність повноцінної бази енергетичних паспортів практичним бар'єром для доступу національних органів місцевого самоврядування до інструментів зеленого фінансування, і які правові заходи він пропонує для подолання цього бар'єру?».

Голова ради – САМСІН Ігор Леонівч, доктор юридичних наук, професор, професор кафедри конституційного, адміністративного та фінансового права Хмельницького університету управління та права імені Леоніда Юзькова. Виступ позитивний без зауважень.

Результати голосування:

«За» 5 членів ради,
«Проти» **НЕМАЄ**.

На підставі результатів відкритого голосування спеціалізована вчена рада присуджує **ЗАХАРКЕВИЧУ Володимиру Васильовичу** ступінь доктора філософії з галузі знань 08 Право за спеціальністю 081 Право.

Голова спеціалізованої
вченої ради ДФ 70.895.094

Ігор САМСІН